

Medet Ya Orhan Kemal

Sabah gözlerini açtığı anda telaşla yataktan fırladı. Saatin alarımını duymamış olmalıydı. Dün temizliğe gittiği evdeki kadının istekleri bitmek bilmemiş, her zamankinden daha çok yorulmuştu. Kaç haftadır öksürüyor, kolunu kanadını zor kaldırıyor. İştahı da azalmıştı. Zorla ağzına birkaç lokma atabilse seviniyordu. Kızı okuyor olmasa, değil evlere temizliğe gitmek, şuradan şuraya adım atacak hâli yoktu. Elif, iki gözünün çiçeği, Balat'ın arka sokaklarındaki bu köhne evden çıkış umuduydu onlar için. O yüzden ne yapıp edecek, kızını okutacaktı.

Bu düşüncelerle toparlanırken, tekrar saatine baktı. Güçlkle aldığı doktor randevusunu kaçırmak üzereydi. Bugünlerde öyle zordu ki doktora ulaşmak. Uzak falan dememiş, taa Bakırköy'deki hastaneden almıştı randevuyu. Uyuyakalacağını ne bilsin, sabahın dokuzuna almıştı almasına ya, saat dokuza yaklaşmıştı bile. Hızlıca giyindi, elini yüzünü doğru düzgün yıkamadan yola düştü. Kaçıracağı gün gibi ortadaydı randevusunu. İçinde bir umutsuzluk, bir sıkıntı. Bir de yağmur başlamıştı aksi gibi.

Balat'ın ara sokaklarından hızlı adımlarla giderken direktteki sokak tabelasına gözü ilişti. Üzerinde "Orhan Kemal Sokağı" yazıyordu. Biraz ileride, köşedeki sarı evi görünce gülümsedi. Eskiden bir yazar yaşarmış bu evde, anesi anlatırdı. Kendisi gibi emekçilerin hayatını

Çağla Pınar TAŞTAN

Tıp Doktoru

Göğüs Hastalıkları Uzmanı

Bakırköy Dr. Sadi Konuk EAH

TTD Toraks Bülteni Editör Yard.

caglapinar75@yahoo.com.tr

anlatırmış hep. Daktilo sesleri sokağa taşarmış küçük penceresinden. Kendi fazla okumamış ama büyük yazar derlermiş onun için. Sanki bir türbenin yanından geçiyormuş gibi, saygıyla başını eğdi, medet ya Orhan Kemal dedi ve koşarak yoluna devam etti.

Azıcık yağmur görse arapsaçına dönen İstanbul trafiğinde, iyiden iyiye gecikmişti Firdevs. Doktorun kapısını bulduğunda saat on bire geliyordu. Sıra numarası almak için telaşla danişmaya gitti. Sandalyesinde, canından bezmiş gözlerle ona bakan delikanlı, "abla iki saat gecikmişsin, doktor izin vermezse kayıt açamam" dedi. Omuzları çöktü Firdevs'in, bir an ne yapacağını bilemedi. İçindeki son umut kırıntısıyla doktorun kapısına gitti, hastaların bitmesini bekledi. Kapı her açılıp kapandığında odaya göz atıyordu. Birden masadaki kitabı fark etti. "Orhan Kemal, Bereketli Topraklar Üzerine." Kapıda bekleyen son hasta da girip çıkınca

usulca vurdu kapıyı. “Buyurun” dedi doktorun sekreteri Sevgi. “Hocam, randevuma geç kaldım. Yağmurdan kilit olmuştu yollar. Çok uzaktı yolum, okuduğunuz bu yazarın komşusuyum ben, ta Balat’tan geliyorum.” Doktor zayıflamış, öksürüğünü dışardan duyduğu kadına gülümseyerek baktı. “Ben de hemşerisiyim o yazarın. Hangimizin daha yakını; komşusunun mu, hemşerisinin mi?” diye sordu. “En çok

okurunun ve işçilerin olmalı Orhan Kemal” diye yanıtladı, kendi sorduğu soruyu. “Madem büyük yazarın komşususun, bakalım o zaman sana” diye takıldı Doktor Pınar. Sıra numarası almaya giderken, komşusu Orhan Kemal’in ne yüce bir insan olduğunu geçirdi içinden Firdavs; medet ya Orhan Kemal diye mırıldandı. Tez vakit bir kitabını alıp okumalı, ona yürekten bir teşekkür sunmalıydı.

